

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 28 de març del 2019.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Vincent ANIÈRE, i els Srs. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per Aute d'execució de 29-3-2017 es fixava que el Sr. A. S. D. esdevenia deutor de la suma global de 517,50.- € en concepte de pensions alimentàries endarrerides fins al febrer del 2017 i despeses d'ortodòncia del fill menor.

II.- En data 2-5-2017, la representació processal del Sr. A. S. D. articulava incident d'execució i alhora indicava interposar demanda reconvençional contra la Sra. W. J., sol·licitant es dictés Resolució contenint els següents pronunciaments:

"- es requereixi a la Sra. J. per tal de què procedeixi a la realització d'un inventari i valoració de l'aixovar del domicili familiar i es compensi al meu poderdant amb el 50% del valor dels béns inventariats, degudament peritats;

- es requereixi a la Sra. J. per tal de què retorni al meu poderdant aquelles joies, valorades al moment de la compra en l'import de 6.000€, que el meu poderdant li va lliurar com a preu per a poder contreure matrimoni.

- es requereixi a la Sra. J. per tal de què procedeixi al lliurament al meu poderdant del seu llibre de família; - es procedeixi a la compensació entre la quantitat reclamada per la Sra. J. i les quantitats abonades pel meu poderdant en concepte de club de judo, cursos dels menors, menjador escolar, quota de l'associació de pares d'alumnes, transport escolar, etc..., donat que aquestes despeses s'han tingut en compte a l'hora de comptabilitzar l'import de la pensió per aliments i li correspon a la Sra. J. pagar-les.

En qualsevol cas imposable a la Sra. W. J. el pagament de la totalitat de les costes processals causades a aquesta part, inclosos els honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part, i taxes judicials corresponents a l'incident d'execució i a la demanda reconvençional”.

III.- El dia 4-7-2017, la representació processal de la Sra. J. contestava l'incident d'execució articulat de contrari oposant-se al seu triomf tot i interessant es dictés Resolució desestimant-lo i imposable al seu promovent les costes ocasionades inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

El Ministeri Públic interessava es requerís els litigants d'estricta compliment de la Sentència dictada en data 26-9-2016.

IV.- Una volta practicats els mitjans de prova proposats per les parts i admesos per l'Hble. Sra. Batlle i presentats per les parts els respectius escrit de conclusions, en data 31-7-2018 es dictava Aute amb la següent part decisòria:

“DECIDEIX:

Primer.- Desestimar la demanda incidental i reconvençional formulada pel Sr. A.S.D. referent a la repartició del 50% de l'aixovar familiar.

Segon.- Declarar la incompetència d'aquest jutjador i deixar imprejudat l'incident d'execució i demanada reconvençional formulada pel Sr. A.S.D. referent al retorn de les joies valorades en uns eventuais 6.000.- euros, sense perjudici que dita reclamació es realitzi en el procediment declaratori corresponent.

Tercer.- Estimar parcialment l'incident d'execució formulat pel Sr. A. S.D. mitjançant escrits de dates 2 de maig i 7 de juny de 2017, en el sentit de declarar la compensació de la pensió reclamada per la Sra. J. en 3.- euros pagats pel Sr. S., establint una pensió pendent de pagar per part del Sr. S. fins el mes de febrer de 2017 d'un import de 321.- euros

Quart.- Estimar parcialment l'incident d'execució formulat pel Sr. A. I S.D. mitjançant escrits de dates 2 de maig i 7 de juny de 2017, en el sentit de declarar la compensació de les despeses extraordinàries reclamades per les parts, fixant un import a favor de la Sra. J. de 172.- euros.

Cinquè.- Declarar la incompetència dels Tribunals Andorrans al respecte de qualsevol qüestió referent al llibre de família emès pel Regne del Marroc.

Sisè.- Imposar les costes ocasionades arran de la tramitació del present incident d'execució al Sr. S., incloses aquelles derivades de la intervenció d'advocat i de procurador.

Setè.- Notificar la present resolució judicial a les parts interessades i al Magnífic Ministeri Fiscal.”.

V.- La representació processal del Sr. D. va interposar recurs contra l'Aute dictat a la instància i, amb data de registre 19-11-2018, va presentar escrit de conclusions, en mèrits del qual i pels arguments continguts, sol·licita la revocació de la resolució d'instància dictant-se

Resolució que modifiqui l'Aute recorregut en el sentit de desestimar íntegrament les pretensions de la Sra. J. el tot sense efectuar especial pronunciament en relació a les costes processals.

VI.- Tant el Ministeri Públic com la representació processal de la Sra. J. s'han oposat al recurs articulat.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs de la part executant es fonamenta en el següent greuges.

En primer lloc sosté que malgrat la resolució recorreguda establís que no es podia retrotreure els efectes de la Sentència dictada en data 26-9-2016 quant a les obligacions econòmiques que contenia, admetia de forma totalment incongruent la petició efectuada per la Sra. J. en concepte de despeses d'ortodòncia que era anterior.

D'altra part considera que el tractament d'ortodòncia del menor tampoc es podia considerar com una despesa extraordinària en haver-se iniciat el mateix abans d'articular-se la demanda judicial. També discrepava al respecte que l'activitat de judo correspongués a una despesa extraordinària, afegint que la pròpia Sra. J. ja descomptava dels imports que reclamava en concepte d'aliments els imports satisfets pel seu representat per l'esmentada activitat. En conseqüència considera que de la suma de 324.- € que la mare reclamava en concepte d'aliments esqueia descomptar la quantitat de 118.- € que el pare havia pagat per aquest concepte.

En tercer lloc discrepava de les valoracions que el jutjador a quo efectuava en relació a les despeses que el seu representat havia assumit en concepte de roba, sabates i equipaments per les activitats que realitzava, referint que malgrat corresponia a la mare assumir-les les acabava pagant ell mateix, de manera que si es sumava la pensió mensual que pagava (350.- €) i s'hi afegia les despeses diverses que pagava regularment s'assolia un import superior al de la pensió establerta de manera que esquia desestimar la demanda de la Sra. J.

Finalment també discrepava del pronunciament adoptat en matèria de les costes, referint que l'Aute recorregut estimava parcialment les pretensions que havia introduït a debat a través de l'incident d'execució.

II.- Pel que es refereix als greuges que s'articulen sobre el tractament d'ortodòncia del menor, els mateixos poden ser tractats conjuntament, havent-se amb caire preliminar de determinar si aquestes

despeses podien ser conceptualitzades com a extraordinàries o si pel contrari integraven la noció d'aliments.

La doctrina d'aquesta Sala ha establert que *“Els aliments han d'incloure tot allò relatiu a l'assistència mèdica, l'habitatge, la roba, la previsió, l'educació i la formació del menor, fins i tot dins d'aquests darrers conceptes les activitats esportives o de lleure, tota vegada que les mateixes són no solament necessàries per l'adequada formació del menor, sinó també pel seu correcte desenvolupament personal”* (TSJC 126/06 del 16 de novembre del 2006) i que *“la qualificació d'una despesa com a extraordinària depèn del caire urgent o imprevist de la mateixa”* (TSJC 261/06, TSJC-136/17, TSJC-113/07 i TSJC-202/15 ...). En l'escrit de demanda presentat en el procediment de separació, la Sra. J. ja admetia que el fill M. seguia un tractament d'ortodòncia pel qual es pagava la suma de 200.- € cada dos mesos. Per tant no queden reunits els requisits que vertebren la noció de despesa extraordinària, sinó que pel contrari es tracta d'una despesa preexistent al procediment de crisi matrimonial, clarament identificada i que per tant ja va ser valorada pel jutgador a quo alhora de fixar els aliments a càrrec del pare en la Sentència definitiva. Tampoc es pot considerar que les esmentades despeses siguin per naturalesa extraordinàries amb caire general i és que no podem obviar que a Andorra, a diferència del que succeeix en els estats veïns, el tractament d'ortodòncia a menors de 16 anys es troba cobert a alçada del 75% pel sistema públic de seguretat social, no representant per tant un cost extraordinari per a la Sra. J..

En conseqüència escaurà estimar el primer motiu del recurs, establint que el cost associat a l'ortodòncia del menor M. reclamat per la Sra. J. ja es troba inclòs en els aliments que el Sr. D. ha de satisfer i per via de conseqüència no poden ara ser-li repercutides novament com a extraordinàries. Per tant, escau revocar l'Aute recorregut en la part que fixa a càrrec del recurrent l'obligació de satisfer despeses extraordinàries (punt quart de la part decisòria).

III.- Pel que es refereix a l'activitat de Judo, les mateixes conclusions s'imposen. En efecte, es tracta d'una activitat consensuada per ambdós progenitors que ja el menor realitzava abans del trencament de la convivència de manera que el cost associat a la seva realització integra la noció d'aliments. Per tant, els pagaments suplementaris que el pare va assumir els dies 7-10-2016, 23-11-2016 i 28-2-2017 per la suma global de 118.- €, han de ser compensats amb el quantum reclamat per la mare en concepte d'aliments, havent d'estimar-se el recurs d'apel·lació articulat modificant-se el punt tercer de la part decisòria de l'Aute dictat per la Sra. Batlle fixant que la suma a satisfer pel Sr. D. ascendeix a 203.- € en lloc dels 321.- € que s'indiquen.

IV.- En relació al tercer motiu del recurs, el mateix no podrà prosperar per les raons següents.

S'extreu dels arguments de les parts que la dificultat que s'ha plantejat és conseqüència de la decisió del pare de continuar assumint directament el pagament d'algunes despeses que integren la noció d'aliments (cantina escolar, transport escolar ....) i les compensacions posteriors que han de ser practicades atès que tampoc satisfà la pensió d'aliments en la seva totalitat (paga 350.- € en lloc dels 500.- € fixats). Al respecte d'aquesta dificultat però, hem de recordar que correspon al progenitor no custodi abonar la pensió d'aliments íntegra, en els termes establerts en la Sentència de separació, i en canvi correspon a la mare pagar directament les despeses alimentàries que puguin anar sorgint, podent la mateixa amb aquesta finalitat instar les regularitzacions escaients prop dels prestataris corresponents en arres a regularitzar el compte de pagament.

Pel que es refereix a que la Sra. J. pugui gaudir de determinats prestacions socials associades a despeses que en definitiva pagaria el pare (menjador escolar, transport escolar ....), tampoc el greuge que la part recurrent articula pot prosperar. En efecte, el reconeixement d'aquestes prestacions obeeix a criteris personals i econòmics de la mare, sense que els mateixos hagin de revertir en benefici de l'altre progenitor.

Finalment, quant al fet que els pagaments realitzats pel pare de manera voluntària excedirien la suma de 500.- € en que es fixava la pensió d'aliments, hem pogut establir en els apartats precedents que el Sr. D. continua sent deutor parcial de la prestació alimentària al seu càrrec, de manera que aquest argument resulta estèril.

V.- Al respecte del greuge articulat en relació a les costes, l'estimació parcial de l'incident d'execució articulat pel Sr. D. no permetia que les costes li fossin imposades. En conseqüència també escaurà estimar el recurs d'apel·lació plantejat per l'esmentat concepte, havent de revocar-se la decisió recorreguda establint que no ha de fer-se pronunciament en relació a les costes ocasionades en el mateix.

VI.- l'èxit parcial del recurs articular comporta que tampoc hagi de fer-se pronunciament al respecte de les costes ocasionades en aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR parcialment el recurs interposat pel Sr. A. S. D. contra l'Aute de data 31-7-2018, revocant parcialment els apartats Tercer, Quart i Sisè de la seva part decisòria disposant que la pensió d'aliments pendent

de pagament per part del Sr. D. fins a febrer del 2017, una volta produïda la compensació entre deutes respectius ascendeix a 203.-€; desestimant la reclamació articulada per la Sra. J. en concepte de despeses d'ortodòncia del fill menor i establint que no escau fer pronunciament al respecte de les costes ocasionades en la instància.

I sense fer pronunciament al respecte de les costes ocasionades en aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-